

Pte Wallace Harold Linkie, 7-D-15

The Algonquin Regiment,

Wallace Harold Linkie kwam uit de Canadese provincie Ontario. Hij werd op 28 juni 1923 geboren in het kleine dorp Maynooth bij Lake Ontario als zoon van Amel William en Ethel Mayme Linkie. Het landschap rondom Maynooth is heden ten dage nog steeds omgeven met bossen en meren en de grootste stad ligt honderden kilometers verder op.

Hij was de oudste van in totaal 6 kinderen en verliet de school al in de hoogste klas op de leeftijd van 15 jaar. Daarna volgde hij vader Amel, die als houthakker werkte in de houtindustrie en werkte twee jaar bij een zaagmolen in Lake St. Peter, Ontario.

Wallace Harold Linkie nam op 12 juni 1942 op 18-jarige leeftijd dienst in Ottawa. Zijn aanmeldingsformulier vermeldde na beëindiging van de school weinig specifieke kwalificaties en andere vaardigheden behalve dat Wallace voor zijn indiensttreding twee weken had doorgebracht bij the Hastings and Prince Edward Regiment.

Nadat hij zijn basistraining had afgemaakt werd hij op 28 oktober 1942 naar het VK verscheept. Daarvoor was hij ingedeeld bij the Algonquin Regiment van the 10th Canadian Infantry Brigade.

Zijn regiment landde op 25 juli 1944 in Frankrijk en kwam direct in de horror van de oorlog tijdens de slag om the Falaise Pocket van 14 tot 21 augustus 1944 tegen het Duitse leger en fanatieke Duitse SS-Divisies. Er volgden later meerdere gevechten tijdens de slag om de Schelde in België en in Nederland. Op 5 mei 1945 was de bevrijding van Nederland na 5 jaar Duitse meedogenloze onderdrukking. Daarvoor trok the Algonquin Regiment uiteindelijk naar Noordwest Duitsland en stuitte het nog steeds op hevige weerstand van Duitse soldaten tijdens de opmars naar het Küstenkanal en Bad Zwischenahn.

PA-167217

Ook vocht Wallace Harold Linkie samen met zijn legermaten tijdens de drie dagen durende slag om Friesoythe. Na de slag om Sögel bleek later dat dit voor de Canadezen het zwaarste gevecht tijdens hun opmars in Noordwest Duitsland was geweest. Het Canadese leger kon gezamenlijk de vijandelijke troepen terugdringen tot het Küstenkanal waar zich de laatste Duitse verdedigingslinie bevond. De puinhopen van de stad Friesoythe werden gebruikt om de acht kilometers lange weg richting Küstenkanal voor het zware Ca-

nadese transport geschikt te maken. De Duitse troepen hadden daarvoor op 15 april 1945 de brug bij Edewechterdamm laten springen om de voortgang van het Canadese leger te bemoeilijken. Het lukte the Algonquin Regiment om in de nacht van 17 april een bruggenhoofd bij Edewechterdamm te vestigen en het Küstenkanal daarna over te steken.

Wallace Harold Linkie sneuvelde ongelukkigerwijs op woensdag 18 april 1945 in de nabijheid van het Küstenkanal. Hij stierf op de leeftijd van 21 jaar en hij liet zijn rouwende ouders en vijf kleinere zusters en broers achter.

Wallace werd tezamen met de vele andere gesneuvelde Canadese soldaten tijdelijk begraven op een stukje grond aan de oever van de rivier de Soeste dat vroeger toebehoorde aan de familie Heinrich von Garrel en waar zich hedentendage een tankstation bevindt bij de kruising Ellerbrocker Straße/Thüler Straße. Hij werd op 30 november 1946 herbegraven op de Canadese begraafplaats in Holten.

Op zijn grafsteen: THE LORD IS MY SHEPHERD I SHALL NOT WANT

Tijdens zijn dienstitijd behaalde hij de volgende medailles: The 1939 – 1945 Star; The France and Germany Star; The Defense Medal; The War Medal 1939 – 1945; The CVSM & Clasp

Tussen de documenten in zijn legerdossier bevindt zich ook een brief na zijn dood van zijn moeder Ethel Mayme Linkie van 28 februari 1946 aan het Canadese Ministerie van Defensie:

Dear Sirs,

I am leaving this letter attached to the receipt for cheque, which you have asked for signature.

Now I do hope that I can have his gratuities as I am a poor woman, doing sewing & washing and looking after the remaining family.

My home I cannot call my own as it will soon be sold for arrears in taxes. I do not ask it for others just myself & children.

Look into the matters and oblige please.

Mrs. Ethel Linkie

Het tragische verlies van Wallace Harold Linkie liet een groot gat achter in het leven van de familie. In bovengenoemde brief was het zonneklaar dat de hele familie door de dood van Wallace te kampen had met financiële en economische problemen. Zonder zijn soldij en inkomsten uit de zaagmolen, die Wallace altijd aan zijn moeder gaf en die hij vermoedelijk na zijn terugkeer uit de oorlog zou voortzetten werd het voor haar en het gezin zeer moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen en daardoor kon ze misschien haar eigen huis niet behouden.

Geschreven door Jann Reiners student Gymnasium Friesoythe (Duitsland), oktober 2020